

Nr 127.

Av herr **Schedin m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag rörande dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.

I årets statsverksproposition har statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet, under för flera huvudtitlar gemensamma frågor, föreslagit riksdagen, att dyrtidstilläggen för befattningshavare i statens tjänst för nästkommande budgetår skola utgå efter ett fast levnadskostnadsindextal av 168, med 3 enheter understigande det sist noterade rörliga indexet. Såsom främsta skäl för en fast indexsiffra anför departementschefen, att den enskilde befattningshavaren kan i förväg överskåda sina inkomstmöjligheter, riksstatens belastning till följd av dyrtidstilläggen kan mera exakt bedömas och deras uträkning vid avlöningstillfällena blir avsevärt förenklad.

Med fullt beaktande av dessa synpunkter i princip så långt de omfatta förberörda skäl för beräkning efter en fast indexgrund, kunna vi dock icke helt godtaga Kungl. Maj:ts förslag beträffande själva det föreslagna indextalet. Med utgångspunkt från den tendens till sänkning av levnadskostnaderna, som alltjämt fortgår, kan det starkt ifrågasättas om icke en ytterligare sänkning från det av Kungl. Maj:t föreslagna talet 168 till 166 bör äga rum. Ser man särskilt på, hur priserna på jordbruksprodukter ständigt sjunka för att i många fall redan befinna sig vid och t. o. m. under förkrignivån, undgår man icke denna uppfattning.

Såsom ytterligare avspeglning av denna nedgång i prisavseende vilja vi även hänvisa till det nuvarande partiprisindexet, som med c:a 20 enheter understiger levnadskostnadsindexet.

I betraktande vidare av det statsekonomiska läget, som i stegrad grad kräver statsmakternas omsikt och försiktighet vid skapandet av ett finansiellt bärande plan, kunna vi icke finna annat än att såsom ett led i dessa strävanden, vari nödvändigtvis måste ingå allvarliga försök till besparingar jämväl på andra områden, ävenledes bör ingå en nödvändig anpassning efter tidsförhållandena på hithörande område. Vi kunna så mycket hellre kräva detta, som massor av privatanställda, för att icke nämna alla dem som i dessa arbetslöshetens tider alls inget arbete få, befinna sig i en ojämförligt sämre belägenhet än vad de statsanställda även efter denna lönereducering skulle befinna sig uti.

Gentemot de i statsverkspropositionen antydda planerna att inom en snar

framtid inarbeta dyrtidstilläggen i de fasta lönerna vilja vi dock hävda vår uppfattning, att detta ej bör ske förrän en närmare överensstämmelse mellan partiprisindex och levnadskostnadsindex inträder, då en verklig stabilisering först kan sägas hava ägt rum.

På grund av vad ovan anförts, hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att dyrtidstilläggen för befattningshavare i statens tjänst och därmed jämställda måtte för budgetåret 1927—1928 utgå efter ett till 166 fastställt indextal.

Stockholm den 21 januari 1927.

Carl G. Schedin.

Oscar Ericson.

Per Gustafsson.

Alexander Nilsson.

Ernst Svenson.

Joh. Johansson,
Friggeraker.